

: 通

עין משפט
גר מצותה

א א מ' ס"א תהלות
 ירע הלה ב סג
 עין לל לא עד:
 א ב מ' ס"ג שם הלה
 א טושיע א"ח ס"י
 תלח סעוף יח:
 א ב ג ד מ' שם ה"ל ב
 טושיע שם סעוף יח:
 א ב ד מ' שם טושיע שם
 סעוף ב:

רבינו חננאל

וידויין מסיפא מדקתא
אם שטות און מסכין את
מכלל דאית ליה
במה לכות. ופירוש רבה
אמר כיה מוכן הוא
לכות כו' דם של ודאי
ולא דם כוי שהוא ספק
מיה, מאי טעמא דילמא
אתי למיעבד חתישה, א
יהי ודאי נמי יגזור
למיה אתי למיעבד
חתישה. ודויין ודאי
אפילו אי עבר כחשיה
שיר, מאי טעמא אתי עשה
דרשמת בחנן ודמי את
לעשה כל מלאכה,
ואטקטיו אימור אכריזת

[illegible]

הדריך. ואשקינו עוד מכיר
עני טוב שזה לא תהיה
הוא, כלומר עשה שבתון
ולאז לא שמתחל כעודה
לא תעשה, שכל מהלך יו"ט
עשה כלבד הוא, ואין
עשה חרות דא לא תהיה
ועשה. ופרקינן אלא אמר
רבה וימצאנו שיש לו אמר
כדא רבא וימצאנו שיש לו
מסובין כל יורא, מיט
לעשה חרות ודא לא תהיה
ואין דעמו לספ, לספ
אין מסובין כל הדי
כאפרי הדיא, ודאדא רבי
לעשה לכל מידי דרעוה
עמלו ודא תכנו עדי
רובא רבא תכנו עדי
לכנסת כל צואה, מתר
לכנסת כל עי, צור, שר
שגמא דאז לנקוט דערו
כ"ש הכא דאביא
תחתי יקרי מצינו דכר.
אזל תכנו לכנסת כל רס
אזל תכנו לכנסת כל רס
אזל תכנסת כל רס

א) לכאורה נראה פשוט דהך
עשה דקאמרינן דדחי ללית
דייני עשה דמיני הדם וכו' וכו'
מפרשיי ודברי רבינו ל"ע
עוד דל"ע נפק נמי ליכא
עשה ו וכו' וכו' וכו'.

טדקתני סיפא ואם שחטו וכו'. ואם תאמר תאמי לא
פרץ אי לית ליה פשיטא דאין שוחטין דנמאי יכול לבסות
הקונט' דאי קאי ארישא הוה אמינא דלשחוט ולא לבסייא משום
ו"ט אלא אסיפא דתני אין מכסין אי דלית ליה חדא מהני

וְלִמְיָר אֵין מַכְסִין אֲזוּתוֹ
 וְדָלִי אֵין אֲזוּ מַכְסִין כִּכְרָה
 אֲפִי רֵיעֵנְד כֵּלָּה דִקֵּר נֵעִין
 מַכְסִין אֲלֵה שְׁמַע מִינֵה דְלִיתִּי לִיה
 וְנִכְשִׁין אֲבָל סַפֵּק לֹא הִסְדֵּר
 לְדוֹכֵחִין לְכַסְיָה כִּדְרֵךְ יִהְיֶה
 אֲפִר כִּירֵה: **סוּף** סוּף יוֹיֵט
 תַּעֲשֶׂה אֵלֶּא אֲפִר רַבָּא וּבִרָא
 דִּבְכָּה שְׁמַע לְרַבָּא דִּלִּית לִיה
 וְלֵא תַעֲשֶׂה מִתְדַחֲקִין נִפְשֵׁיה
 וּבִפְרָק כְּנֵה מִתְלִיקִין (שֶׁחַד דָּף
 ס.) אֲמַר רַבָּא הוּא וְלֵא מַכְשִׁירֵי
 וְלֵא מַכְשִׁירֵי שְׁלֵל כּוֹמֵנֵה וְרַב אֲשִׁי
 וְיוֹסֵעַ טוֹב עֲשֵׂה וְלֵא מַכְשִׁירֵי
 דִּרְבָּא לִית לֵיה הוּא עֲשֵׂמָה
 דְּמִגְמַרָּה דְּחִיק נִפְשֵׁיה לְאֻקוּמִי
 דִּרְבָּא לְרִיבִי הִלְכֵמָה דִּיִּט
 וְלֵא תַעֲשֶׂה אֲפִר דִּרְבָּא עֲלֵמָה
 לִית לֵיה הֲוֵי כִּסְרָה:

ועשה אלא אמר ר' לודאי ואין דעתו לספק דאמר רבא הכנים נ מותר לכסות בו דם לכסות בו צואה נ

הכנים עפר לכסות בו
 וזאה אמרי במערבא פליגי בה ר' יוסי בר חמא
 בריה דרב יוסף בר חמא ור' זירא חד אמר כיו
 כיו אינו כצואה תסתים דרבא הוא דאמר
 רבא הכנים עפר לכסות בו צואה מותר לכ
 אסור לכסות בו צואה תסתים רמי בריה דרב
 א דלא מבסין גזירה משום התרת חלבו
 בחול אמרי לנקר חצרו הוא צידך ששט באש
 לימלך מאי איכא למימר אלא בחול ^אאי
 רבנן זיל טרח וכסי ביום טוב אי מספקא
 טרח וכסי תני רבי זירא ^אלא כיו בלבד אמר
 ה חיה ועוף ונתערבו רמן זה בזה אסור לכסות
 בר יאסיניא ^אלא שנו אלא שאין יכול לכסותו ב
 תו בדקירה אחת מותר פשיטא מהו דתימא
 דקירות קמ"ל אמר ^ארבה ^אשחט צפור מערב יו"ט

[illegible]

ביצה פרק ראשון ביצה

והא מדקסני סיפא כו'. כל
דקאמרת דלא תימא נשח
סיפא דקתני אין מכסין אי
לאשמועינן השתא ודאי אי

עם שחמו אין מכסין
 ודישא) בראית ליה
 כה אפר כירה מוכן
 ק לספק מאי טעמא
 ודאי נמי קא עביד
 נא הכא נמי כדר'
 טעמא דגמא עביד
 משום כתישה ודאי
 מי עשה ודחי את לא
 "אתי עשה ודחי את
 ה בצרעת א"נ סדין
 מעקר לאו קא מוקים
 דקא מעקר לאו לא
 קשיא דבערי דכתישה
 יום טוב "עשה ולא
 דוחה את לא תעשה
 א אפר כירה דעתו
 ואודא רבא לטעמיה
 פר לככות בו צואה
 צפור דם צפור אסור
 רבאלי אמרי אפילו
 דם צפור מותר לככות
 ו' וירא ואמרי לה
 הרי הוא כצואה וחד
 גוי הרי הוא כצואה
 ות בו דם צפור דם
 יבא אמר יכיו היינו
 הכי אפילו בחול
 ה מאי איכא למימר
 נמי] מספקא אמרי
 נמי אמרי ליה רבנן
 ו אלא אפילו שחט
 ביום טוב אמר רבי
 יקירה אחת אבל יכול
 ור דקירה אחת אמו
 אין מכסין אותו כיו"ט
 גלגל

אז: אסור לכסות בו נזוא
כסוי אבל הצוה ספק ה
אז נמי קרוב לזדרי: הכרבל
ה מותר לכסות בו דס כוי
ה כספק לגבי ודאי זלואת
הכנים עפר לכסות בו
שכרת לכסוייה אחי למימר
ה גרסין וליטעמין אלף
וירס לו שצריך כסוי: מאי
ספקא הוא כיו. לטורם
נצמה אמרי ביה זיל כסות
יו וטורם טרחא דלא מצוה
בשן נצמה: פטעא. דהא
זיל ענין זיל לראי דהא

ומר בשלמה אין שוחטין דרישא אינטערין
 יט משום כבוד יום טוב בלא כסוי אלא
 דלית ליה חדא מהני לכקות מאי אינטערין
 ו מכסין ספק מצעיא אלא שמע מינה

בדאית ליה דלגבי ודאי מנכסין
ואשמועינן דספק לא וקסאי לן אמאי
אין מנכסין אי כדכר יודיה אי כפטר
הכירה: מוכן לוֹדאי ואין מוכן לספק.
קא ס"ד דכר קאמר אל"ר דדעמיה
לכל מילי הכנסתו מועלת לוֹדאי
ואינה מועלת לספק. ופריעין ויבין
דדעמיה עליה ומנכסין דאקלף ליכא
ספק דמי לא מנכסין משום דקא
עבד גומא בתמיה: אלא כד'ר'
אבא. ודאי מ"ט שרית דהו"ר אבא
דאמר לעיל"ו מקלגן כד'ר' אבא
עליה: דלמא קא עבד כפישה
גרסינן. שמא ירו שם גרביס ויכתיבס:
ודאי ר' נגזור משום כפישה. ומשני
כיון דרבי פטמים אין לר'ר לכחוס
לא גזר רבנן משום בתמיה דאי מנכסין
אחי לידן כן לאו איסורא דאורייתא
איכא דלמי מעשה דוכסיו בעפר ודמי
לא תעשה מלאכה דקיימא לן בפרק
קמא דיבמות (נדף ד. ג.) עשה דוחא ודמי
לא תעשה: מילה בלרעת. דכתיב
(דברים ד) השמר צננע הרעת
ותחיל בקוץ בהרתו הכתוב מדבר
ותחיל בשרא דלמי לא הביא כלי
בחסכת צבת (קלג): ימול בשר
ערלתו) אפי' במקום בהרת יקוץ:
אי נמי לזינא בכלאים. דכתיב (דברים
כז) לא תלכס שעטנו וסמלי ליה
גדיליס תעשה לא דבשעת מילה או
בשעת לבישת הטילית מעקר לאו
ומקיים עשה אבל עשה או כשהוא
כותש עובר בלאו והעשה אינו מקיים
עד שיכסה: עשה ולא תעשה הוא.

דכתיב (ויקרא כג) ביום הראשון שבתון
המשמח שבות: ואין דעתו לספק.
הלכך איסור מוקף אינא והוא הדין
לדבר יהודה: ואזרז רבא לעטמינא
דאמר מי שדעמינא לזרז לא רמי
אנפשיה לאזמוני למדי דספק.
הכנים עפר לכמות בו זמא. ביום
עוב קים לו מיעון וירא שמא יטיל
רעי ביריט לפניו: מופת ואלכסוס דר
אס ים לו מיעון קטן והטיל זמא
ואס יארע במקום המאוס לו ודעתו
מי אמרי. בטהרדין (דף כ) מפרש דהוא
זיהוה ספק: וחד אמר אינו כזמא.
דקורא שבתא וקרוצה לזרז: ספחיים
אס מופת לכסות דס נפור דס נפור
מיה הוא: בחול אמרי לנקר פלרו כו'.
דגרסינן בא לימנך מאי אינא למימר.
אינא למימר. אינא פופיה אחי למימר
זמא וסודוריה לכסות לאס מחזיק ליה
סוי כו': אמרי ליה גר: לא כוי בלבד
ואפילו באסר הכירה: אלא אפי' שטע
לא טרע בשביל כהמה מירי: אין מכסין
אס מירי דאס חסדא דמירי: דאמרי:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) ק"ל ל"ג, (ב) י"א רנא,
(ג) שנת קלג: כהנאות ת,
(ד) [שנת סה, (ה) ס"א (ו) ויש
ספרים דגרסי דג' ע"י
כח"ש], (ז) [ע"א],
(ח) [ויקרא יג, (ט) ולקח
ט' כ"ל, (י) ד"ה חומר אחר
ד"ה נהרנל"א], (כ) ס"א
כדוש וי"ה ג"י הערוך,
(ל) [ע"י ח"ס] שנת כד: כד"ה
ולא, (מ) [נדחתה בינמות
לד].

רבינו חננאל (דמשק)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com